ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่องโรคเอดส์ โดยวิธี การให้สุขศึกษาแบบบรรยาย และแบบอภิปรายกลุ่ม ในนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนออนเหนือ กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางมัณฑนา พรมโสภา

สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาธารณสุขศาสตร์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ชมนาด พจนามาตร์ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ชลอศรี แดงเปี่ยม กรรมการ
อาจารย์จิตตาภรณ์ จิตรีเชื้อ กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประยงค์ ลิ้มตระกูล กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ พงษ์สนิท กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมถุทธิ์การเรียนรู้เรื่องโรคเอดส์ โดย วิธีการให้สุขศึกษาแบบบรรยายและอภิปรายกลุ่ม ในนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนออนเหนือ กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 40 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มอย่างง่าย แบ่งกลุ่ม ตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คนคือ กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบอภิปรายกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แผนการสอน 2 วิธี ประเมินผลสัมฤทธิ์การ เรียนรู้โดยใช้แบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยค่าที่แบบไม่อิสระของค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ตัวอย่างกลุ่มเดียว และการทดสอบค่าที่แบบอิสระของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่า

ก่อนการสอนสุขศึกษา ร้อยละ 60 ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ใน ระดับปานกลาง หลังการสอนสุขศึกษา ร้อยละ 55 ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย และ ร้อยละ 60 ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอภิปรายกลุ่ม มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนสุขศึกษาในแต่ละกลุ่ม พบว่า มีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนโดยวิธีการให้สุขศึกษา แบบบรรยาย และแบบอภิปรายกลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึง ความจำเป็นในการให้ความรู้แก่นักเรียนเพิ่มมากขึ้นกว่าที่มี อยู่ในหลักสูตรปัจจุบัน และมีข้อเสนอแนะว่า วิธีการสอนสุขศึกษาควรจะมีการเตรียมวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้กลุ่มเด็กวัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องยิ่งขึ้น เกี่ยวกับ การป้องกันและลดการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

Independent Study Title

Comparison of the Effectiveness of Learning by Health
Educational Methods about AIDS between Lecture and Group
Discussion among Mathayom 1 Students at Onnua School
King Amphoe Mae-on Chang Wat Chiang Mai

Author

Mrs. Mantana Promsopa

Master of Public Health

Public Health

Examining Committee

Assoc. Prof. Chomnard Potjanamart Chairman
Assoc. Prof. Chalorsri Dangpiam Member
Lecturer Jittaporn Chitreecheur Member
Assist. Prof. Prayong Limtrakul Member
Assist. Prof. Kannikar Pongsanit Member

Abstract

The purpose of this study was to compare the effectiveness of learning about AIDS using two health educational methods, lecture and group discussion, among Mathayom 1 students at Onnau school King Amphoe Mae-On, Chang Wat Chiang Mai. The sample consisted of 40 students, selected by simple random sampling, who were divided into 2 groups, each of 20 students. One group received health education by the lecture method and the other by the group discussion method. Research instruments consisted of 2 teaching instruction plans. An evaluation of the effectiveness of learning was made by means of a questionnaire which was designed by the researcher. Data were analysed using frequency, percentage and standard deviation. The hypotheses were tested by paired t-test and independent t-test.

The results of the study revealed that: before giving health education 60 percent of the students in each group had an average level of knowledge regarding AIDS. After teaching, 55 percent of the students in the lecture group and 60 percent of the students in the discussion

group had a high level of knowledge regarding AIDS. When the effectiveness of learning before and after teaching in both groups was compared the results showed that there was a difference at statistical level of significance of 0.001.

However, there was no statistically significant difference when the effectiveness of learning by the health educational of lecture and group discussion were compared.

This study clearly demonstrated the necessity to increase the amount of AIDS education in the present Mathayom level school curriculum. The findings of this study suggest that the teaching methods must have appropriate objectives, contents and activities. This can make a significant contribution to increasing adolescents understanding of prevention and avoidance of risk behaviour for HIV infection.

